

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1511/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112227764
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6112227764.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s. r. o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 45 535 108, právne zast. advokátskou kanceláriou: SOUKENÍK - ŠTRPKA, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi: D. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom P. XXX/XX, T., za účasti vedľajšieho účastníka: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, Važecká 16, v konaní právne zastúpené JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, advokátska kancelária so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, o zaplatenie 490,18 €, na odvolanie vedľajšieho účastníka zo dňa 18. 11. 2014 proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 16C/98/2013-133 zo dňa 20. 10. 2014. takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu zrušuje.

Vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté o nepriznaní trov vedľajšiemu účastníkovi, vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd náhradu trov konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 08. 11. 2012 domáha zaplatenia sumy 490,18 Eur s príslušenstvom.

Voči rozsudku č. k. 16C/98/2013-93 sa čo do trov odvolal vedľajší účastník. Predmetné rozhodnutie odvolací súd v danej časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania súd opätovne rozhodoval v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 OSP.

V konaní bol úspešný odporca (úspech v 332 Eur a neúspech v 158,14 Eur, čo predstavuje čistý 174 Eur). Nakoľko si odporca trovy konania neuplatnil súd mu náhradu trov nepriznal.

Čo sa týka trov vedľajšieho účastníka, súd považoval úkony vedľajšieho účastníka v danom prípade za neúčelne vynaložené. Argumenty vedľajšieho účastníka sa nestali dôvodným podkladom pre rozhodovanie súdu, navyše sú používané v obdobných prípadoch šablonovite rovnako bez zreteľa na konkrétnosti prípadu. Spoločnosť založená na ochranu spotrebiteľov neposkytuje ochranu odporcovi, jej priamym účelom v konaní je dosiahnutie zisku s prípadne priznaných trov konania, čo dokazuje aj skutočnosť, že predmetná spoločnosť je spôsobilá vystupovať samostatne vo svojom mene pri obrane práv spotrebiteľa, nakoľko bola založená za týmto účelom. Aj napriek danej skutočnosti túto činnosť nevykonáva sama, ale splnomocňuje advokátske spoločnosti, čo súd nemôže akceptovať ako efektívne a účelné bránenie práva odporcu“.

Vedľajší účastník k podal proti uzneseniu odvolanie. Navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a priznať mu náhradu trov celého konania v plnej výške. Výšku doteraz uplatnených trov vyčíslil.

Vedľajší účastník dôvodil, že náhrada trov konania v obdobných veciach vo vzťahu k žalobcovi mu patrí a poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici aj vo vzťahu k senátu Okresného súdu Banská Bystrica 16C a to uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13Co/235/2013 z 30. 07. 2013 a uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/236/2012 z 27. 02. 2013.

Vedľajší účastník uviedol, že aby mu mohla byť priznaná náhrada trov konania za právnej zastúpenie, je v prvom rade nutné poskytnúť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľovi v tom ktorom konaní. Ak by spotrebiteľ úspešný nebol, žiadať by ju logicky nemohol. Je zarážajúce, ako sa okresný súd vysporiadal s jeho zákonným konaním keď ho pomenoval „za priamym účelom zisku“. Podľa Ústavy SR má každý právo na súdnu a inú právnu ochranu a každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi za podmienok ustanovených zákonom. Nie je správne ak v konaní, kde je žalobca ako profesionálna inkasná spoločnosť zastúpená najväčšou advokátskou kanceláriou na Slovensku je aj združenie na ochranu spotrebiteľov zastúpené advokátom?

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu vyjadril a tvrdil, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného je odvolanie podané neoprávnenou osobou a ako také je ho potrebné odmietnuť.

Podľa názoru navrhovateľa, ak vedľajší účastník nevyužil svoje právo podať opravný prostriedok, vedľajší účastník bez jeho vôle takto konať nemôže.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a uznesenie okresného súdu zrušil podľa ust. § 221 ods. 1 písm. d), f), h) OSP.

Iba v časti, v ktorej rozhodol súd o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Nárok, o ktorom okresný súd rozhodoval, je nárokom zo spotrebiteľskej zmluvy. O tejto skutočnosti rozhodol aj okresný súd v rozsudku č. k. 16C/98/2013-93 zo dňa 25. 11. 2013. Rozsudok bol v časti nároku navrhovateľa zamietnutý a v časti mu bolo vyhovené. Žalobou sa žiadalo zaplatiť 419,18 €, pričom uplatňovaný nárok spočíval zo zmluvnej pokuty v sume 331,94 € a dlhované plnenie v sume 158,14 €.

Navrhovateľov návrh ohľadom zmluvnej pokuty v sume 331,94 € bol rozsudkom zamietnutý.

Z podania, ktoré došlo súdu dňa 21. 12. 2012 (č. l. 27) je zrejmé, že do konania vstúpil vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. legionárov 5, 080 01 Prešov. K oznámeniu je pripojená aj plná moc pre právneho zástupcu - advokáta JUDr. Igora Šafranka. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu namietal, vydal okresný súd rozhodnutie č. k. 16C/98/2013-77 zo dňa 12. 09. 2013, ktorým námietku navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania zamietol. Toto rozhodnutie sa stalo právoplatné dňom 16. 10. 2013.

Vedľajší účastník v konaní postupoval aktívne, o čom svedčí jeho podanie z č. l. 33-34 spisu, ktoré je datované dňom 11. 04. 2013. Vedľajší účastník vo svojom podaní jednoznačne namieta, že pokiaľ ide o zmluvnú pokutu v sume 331,94 €, považuje ju za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú. Navyiac, žalobca má zákonom zakázané predmetnú podmienku o zmluvnej pokute používať. Vedľajší účastník tiež poukázal na neurčitosť zmluvnej podmienky, čo je ďalším dôvodom jej neplatnosti.

Vedľajší účastník navrhol zamietnuť žalobu v časti, v ktorej žalobca uplatňuje zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 331,94 €. Zvyšok nároku navrhol vedľajší účastník vylúčiť na samostatné konanie, pretože v tejto zvyšnej časti nenachádza porušenie spotrebiteľských práv.

Okresný súd, ktorý rozhodoval vo veci dňa 25. 11. 2013 bez prítomnosti účastníkov ako aj vedľajšieho účastníka zamietol žalobu v rozsahu uplatnenej zmluvnej pokuty, t. j. v sume 331,94 € a vo zvyšku bolo návrhu vyhovené. Rozhodol tak v súlade so stanoviskom vedľajšieho účastníka.

Okresný súd však iba z jemu známych pohnútok v dôvodoch rozhodnutia vôbec neoboznámil návrh vedľajšieho účastníka, i keď v konečnom dôsledku rozhodol podľa neho.

Vo výroku rozsudku súd rozhodol, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva a v dôvodoch uviedol, že argumenty vedľajšieho účastníka sa nestali dôvodným podkladom pre rozhodnutie súdu, navyše sú používané v obdobných prípadoch šablonovite rovnako.

V tejto súvislosti je potrebné poznamenať, že i keď vedľajší účastník je účastníkom konania ako to vyplýva z jeho pomenovania, má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba (§ 93 ods. 4 OSP). Javí sa preto žiadúce, aby pokiaľ rozhodnutie súdu niečo ukladá, alebo niečo priznáva vedľajšiemu účastníkovi, táto skutočnosť našla svoj výraz aj v samostatnom výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa. Iba tak je možné zachovať stav materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu rozhodnutia vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi.

Krajský súd preto na odvolanie vedľajšieho účastníka, ktorý namietal, že mu neboli priznané trovy konania, vrátil vec okresnému súdu na doplnenie rozsudku o výrok, ktorým rozhodne o trovách vedľajšieho účastníka.

Okresný súd dopĺňajúcim uznesením okrem iného rozhodol, že vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS náhradu trov konania nepriznáva (č. l. 110 - 111 spisu). Tu opätovne súd uviedol, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal, vzhľadom na neúčelnosť jeho podania, šablónovitosť, ktoré nebolo podkladom pre rozhodovanie súdu vo veci samej.

Na odvolanie vedľajšieho účastníka, ktorý namietal skutočnosť, že mu neboli priznané trovy konania, krajský súd zrušil dopĺňajúce uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým súd vedľajšiemu účastníkovi Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, náhradu trov konania nepriznal a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd vytkol súdu prvého stupňa nepreskúmateľnosť rozhodnutia, pokiaľ ide o výrok o náhrade trov vedľajšieho účastníka. Výslovne odvolací súd uviedol: „I keď súd vytýka vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu neúčelnosť jeho podania, šablónovitosť a tvrdí, že podanie nebolo podkladom pre rozhodnutie vo veci samej, nie je možné vytýkané nedostatky podrobiť preskúmaniu, pretože súd prvého stupňa ani neuviedol do svojho rozhodnutia stanovisko a argumentáciu“.

Ďalším, teraz preskúmaným uznesením (spis č. l. 133 - 134) súd rozhodol: „Súd náhradu trov konania odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva“.

Toto rozhodnutie teda navyše obsahuje aj výrok o trovách odporcu, o ktorých však už bolo právoplatne rozhodnuté. Pokiaľ ide o nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi, sa opäť okresný súd vyhol konkrétnej argumentácii a zopakoval (síce v rozšírenom rozsahu) doterajšie tvrdenia. Okresný súd takto, okrem iného, odmietol rešpektovať to, čo mu ukladá ust. § 226 OSP a nezdôvodnil prečo sa argumenty vedľajšieho účastníka nestali dôvodným podkladom pre rozhodnutie súdu. Rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci samej je vlastne rozhodnutím podľa návrhu vedľajšieho účastníka.

Pokiaľ okresný súd tvrdí, že argumenty sú používané v obdobných prípadoch šablonovite a bez zreteľa na konkrétnosť prípadu, je vhodné podotknúť, že súd posudzuje vždy jeden konkrétny prípad a nie iné prípady obdobné.

Tvrdenia, že spoločnosť založená na ochranu spotrebiteľov neposkytuje ochranu odporcovi, jej priamym účelom v konaní je dosiahnutie zisku z prípadne priznaných trov konania, čo dokazuje aj skutočnosť, že predmetná spoločnosť je spôsobilá vystupovať samostatne vo svojom mene pri obrane práv spotrebiteľa, nakoľko táto bola založená za tým účelom, nie je iba z uvedenej argumentácie preveriteľné.

Záverom nemožno Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vytýkať, že na svoje zastupovanie splnomocnilo advokáta, pretože ide o jej ústavné právo.

Vo výroku, ktorým súd prvého stupňa zároveň nepriznal trovy konania aj odporcovi, bolo tiež uznesenie okresného súdu zrušené, ale vec mu nebola vrátená na ďalšie konanie. V tejto časti ide o rozhodnutie, ktoré bolo obsiahnuté vo výroku rozsudku okresného súdu č. k. 16C/98/2013-93 zo dňa 25. 11. 2013.

Výrokom, okrem iného: „Súd náhradu trov konania účastníkom nepriznáva.“ rozhodol aj o trovách odporcu. Odporca nepodal odvolanie a voči nemu sa výrok o trovách stal právoplatným. Dôvody na opätovné rozhodovanie neexistovali (§ 221 ods. 1 písm. i) OSP).

Ohľadom tohto zrušeného výroku nemožno postupovať podľa ust. § 221 ods. 2 OSP.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.